



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Національну систему конфіденційного зв'язку

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 15, ст.103)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1280-IV від 18.11.2003, ВВР, 2004, № 12, ст.155
№ 2599-IV від 31.05.2005, ВВР, 2005, № 26, ст.349
№ 879-VI від 15.01.2009, ВВР, 2009, № 24, ст.296
№ 1170-VII від 27.03.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.816
№ 1089-IX від 16.12.2020}

Цей Закон регулює суспільні відносини, пов'язані із створенням, функціонуванням, розвитком та використанням Національної системи конфіденційного зв'язку.

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

спеціальна електронна комунікаційна мережа - електронна комунікаційна мережа, призначена для обміну інформацією з обмеженим доступом;

{Абзац другий частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2599-IV від 31.05.2005; в редакції Закону № 1089-IX від 16.12.2020}

спеціальна електронна комунікаційна мережа подвійного призначення - спеціальна електронна комунікаційна мережа, призначена для забезпечення електронних комунікацій в інтересах органів державної влади та органів місцевого самоврядування, з використанням частини її ресурсу для надання послуг іншим споживачам;

{Абзац третій частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2599-IV від 31.05.2005; в редакції Закону № 1089-IX від 16.12.2020}

Національна система конфіденційного зв'язку - сукупність спеціальних електронних комунікаційних мереж подвійного призначення, які за допомогою криптографічних та/або технічних засобів забезпечують обмін інформацією з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю в інтересах органів державної влади та органів місцевого самоврядування, створюють належні умови для їх взаємодії в мирний час та у разі введення надзвичайного і воєнного стану;

{Абзац четвертий частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2599-IV від 31.05.2005, № 1170-VII від 27.03.2014, № 1089-IX від 16.12.2020}

суб'єкти Національної системи конфіденційного зв'язку - органи державної влади та органи місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи, що беруть участь у створенні, функціонуванні, розвитку та використанні цієї системи.

{Абзац шостий частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 2599-IV від 31.05.2005}

Терміни "оператор" та "мережа зв'язку" у цьому Законі вживаються відповідно у значенні термінів "постачальник електронних комунікаційних мереж та/або послуг" та "електронна комунікаційна мережа", визначених у Законі України "Про електронні комунікації".

{Частина друга статті 1 в редакції Законів № 2599-IV від 31.05.2005, № 1089-IX від 16.12.2020}

Стаття 2. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на відносини між суб'єктами Національної системи конфіденційного зв'язку, що виникають у зв'язку з її створенням, функціонуванням, розвитком та використанням.

Стаття 3. Законодавство у сфері конфіденційного зв'язку

Відносини, пов'язані із створенням, функціонуванням, розвитком та використанням Національної системи конфіденційного зв'язку, регулюються Конституцією України, законами України "Про інформацію", "Про державну таємницю", "Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах", "Про електронні комунікації", "Про підприємництво", "Про ліцензування певних видів господарської діяльності", цим Законом, іншими законами і нормативно-правовими актами.

{Частина перша статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2599-IV від 31.05.2005, № 1089-IX від 16.12.2020}

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Державна підтримка Національної системи конфіденційного зв'язку

Державна підтримка Національної системи конфіденційного зв'язку здійснюється Кабінетом Міністрів України шляхом створення сприятливих правових, економічних та інших умов для стимулювання процесу створення, функціонування, розвитку і використання цієї системи.

Стаття 5. Склад Національної системи конфіденційного зв'язку

{Частина першу статті 5 виключено на підставі Закону № 2599-IV від 31.05.2005}

Складовими Національної системи конфіденційного зв'язку є спеціальні електронні комунікаційні мережі, їх фіксовані і мобільні компоненти, централізовані системи захисту інформації та оперативно-технічного управління.

{Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2599-IV від 31.05.2005, № 1089-IX від 16.12.2020}

Структура побудови Національної системи конфіденційного зв'язку повинна забезпечувати відокремлення інформації з обмеженим доступом, крім інформації, що становить державну таємницю, органів державної влади та органів місцевого самоврядування, інших юридичних та фізичних осіб з використанням криптографічних та/або технічних засобів.

{Частина третя статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1170-VII від 27.03.2014}

Стаття 6. Управління Національною системою конфіденційного зв'язку

Управління Національною системою конфіденційного зв'язку, її функціонування, розвиток, використання та захист інформації забезпечуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації відповідно до законодавства.

{Частина перша статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 879-VI від 15.01.2009}

Централізовані системи захисту інформації та оперативно-технічного управління перебувають у державній власності і не підлягають приватизації.

Власниками інших складових Національної системи конфіденційного зв'язку можуть бути суб'єкти господарської діяльності незалежно від форми власності.

Стаття 7. Надання послуг конфіденційного зв'язку

Послуги конфіденційного зв'язку надаються органам державної влади та органам місцевого самоврядування, державним підприємствам, установам, організаціям, іншим юридичним та фізичним особам на платній основі.

Порядок надання послуг конфіденційного зв'язку органам державної влади та органам місцевого самоврядування, державним підприємствам, установам та організаціям встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Надання послуг конфіденційного зв'язку іншим юридичним та фізичним особам здійснюється відповідно до законодавства на підставі договору між споживачем та оператором.

Послуги конфіденційного зв'язку надаються операторами, які є юридичними особами та мають ліцензії на право надання послуг у галузі криптографічного та/або технічного захисту інформації відповідно до законодавства.

{Частина четверта статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2599-IV від 31.05.2005, № 1089-IX від 16.12.2020}

Стаття 8. Відповідальність за порушення законодавства у сфері конфіденційного зв'язку

Особи, винні у порушенні законодавства у сфері конфіденційного зв'язку, несуть дисциплінарну, адміністративну, матеріальну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Стаття 9. Фінансове забезпечення Національної системи конфіденційного зв'язку

Фінансування витрат, пов'язаних із створенням, функціонуванням та розвитком Національної системи конфіденційного зв'язку, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, що передбачається під час його формування на поточний рік у відповідних розділах окремим рядком, а також за рахунок місцевих бюджетів та інших джерел фінансування, не заборонених законом.

Стаття 10. Міжнародне співробітництво

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації в межах своїх повноважень може брати участь у науково-технічному, зовнішньоекономічному та інших формах співробітництва з питань конфіденційного зв'язку відповідно до державних програм та законодавства України.

{Частина перша статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 879-VI від 15.01.2009}

Міжнародне співробітництво у сфері конфіденційного зв'язку здійснюється на основі законодавства та відповідних міжнародних договорів України.

Стаття 11. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;

відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

{Пункт 3 статті 11 втратив чинність на підставі Закону № 1280-IV від 18.11.2003}

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ
10 січня 2002 року
№ 2919-III



Про Національну систему конфіденційного зв'язку
Закон України від 10.01.2002 № 2919-III
Редакція від **01.01.2022**, підстава — [1089-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/2919-14>

Законодавство України
станом на 17.01.2024
чинний



2919-14

Публікації документа

- Офіційний вісник України від 15.02.2002 — 2002 р., № 5, стор. 1, стаття 159, код акта 21373/2002
- Голос України від 20.02.2002 — № 34
- Урядовий кур'єр від 20.02.2002 — № 34
- Відомості Верховної Ради України від 12.04.2002 — 2002 р., № 15, стаття 103